

Startside>Familiereftlige forhold og arv>Underholdsbidrag

Underholdsbidrag

Finland

1 Hvad er den praktiske betydning af begreberne "underhold" og "underholdspligt"? Hvilke personer skal betale underholdsbidrag til en anden person?

Den finske lov om børns underhold (704/1975) indeholder bestemmelser om børns underhold.

Ifølge denne lov har børn ret til tilstrækkeligt underhold. Med tilstrækkeligt underhold menes dækning af børns materielle og psykiske behov på deres forskellige udviklingsstrin og af de udgifter, der er forbundet med omsorg og uddannelse efter behov, samt andre tilknyttede udgifter.

Et barn har ret til at modtage underhold fra sine forældre, og forældrene er forpligtede til efter bedste evne at sørge for barnets underhold. Hvis en forælder forsømmer sin underholdspligt over for et barn, eller hvis barnet ikke bor fast hos en forælder, kan denne forælder blive pålagt at betale underholdsbidrag til barnet.

Forældre har ikke ret til at modtage underholdsbidrag fra deres børn.

Bestemmelserne om underholdsbidrag til en ægtefælle fremgår af den finske ægteskabslov (234/1929).

I et ægteskab skal begge ægtefæller efter bedste evne bidrage til familiens fælles økonomi og hinandens underhold.

Hvis en ægtefælle forsømmer sin underholdspligt, eller hvis ægtefællerne bor hver for sig, kan den ene ægtefælle pålægges at betale underholdsbidrag til den anden.

Efter en skilsmisse er en af parterne forpligtet til at betale underholdsbidrag til den tidligere ægtefælle, hvis parterne har indgået aftale herom, og kommunens sociale myndigheder har bekræftet denne aftale. Hvis et ægtepar bliver skilt, kan retten desuden pålægge den ene part at betale underholdsbidrag til den anden part, hvis sidstnævnte har behov for det. Ifølge finsk retspraksis er det dog sjældent, at en ægtefælle pålægges at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle. Som hovedregel gælder, at de tidligere ægtefæller hver især forsørger sig selv efter en skilsmisse.

En ægtefælles ret til at modtage underhold fra en tidligere partner ophører, hvis den part, der modtager underhold, gifter sig igen.

Lovbestemmelserne om ægtefæller finder ligeledes anvendelse på partnere i registrerede partnerskaber.

I forbindelse med andre personlige forhold er parterne ikke forpligtet til at betale underholdsbidrag til hinanden.

2 Indtil hvilken alder kan et barn modtage underholdsbidrag? Er der forskellige regler for underholdspligt overfor mindreårige og voksne?

Et barns ret til at modtage underhold fra sine forældre ophører, når barnet fylder 18 år.

Hvis det skønnes rimeligt, skal forældrene dog også efter barnets fyldte 18. år afholde udgifter til barnets uddannelse. Dette er dog et sjældent fænomen i finsk retspraksis.

Se også spørgsmål 1.

3 Skal jeg indgive min ansøgning om bidrag til en kompetent myndighed eller en retsinstant? Hvad er hovedpunkterne i proceduren?

Både den bidragsberettigede og den bidragspligtige kan kontakte kommunens socialudvalg, som kan være behjælpelig med at udarbejde en aftale om underholdsbidrag. En aftale, som er godkendt af kommunens socialudvalg, kan fuldbyrdes umiddelbart, som det er tilfældet med en retsafgørelse.

I artikel 8, litra a), i lov om børns underhold fastsættes det, at selv om et barn eller en bidragspligtig ikke har bopæl i Finland, kan kommunens socialudvalg bekræfte en aftale om underhold, hvis en ret i Finland har kompetence i sagen i henhold til artikel 3 eller 6 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009, og hvis parterne har aftalt, at underholdspligten er underkastet finsk lovgivning i henhold til artikel 7 i Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt.

Hvis der er uenighed om underholdspligten, kan den bidragsberettigede eller den bidragspligtige indbringe sagen for retten ved udtagelse af en stævning.

Ægtefæller kan indgå en uformel skriftlig aftale om underholdspligt og anmode kommunens sociale myndigheder om at bekræfte den. De sociale myndigheder hjælper parterne med at udarbejde aftalen, hvis parterne anmoder herom.

En sag vedrørende underholdspligt mellem to ægtefæller anlægges ved udtagelse af en stævning.

4 Kan der indgives ansøgning om underholdsbidrag på vegne af en slægtning (hvis ja, hvor tæt skal man være beslægtet) eller et barn?**5 Hvis jeg ønsker at indbringe sagen for retten, hvordan finder jeg så ud af, hvilken ret der er kompetent?**

Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 og forordningens kompetenceregler finder anvendelse på grænseoverskridende sager vedrørende underholdspligt.

De myndigheder, der er kompetente med hensyn til underholdspligt i medlemsstaterne, er:

retten på det sted, hvor sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, eller

retten på det sted, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, eller

den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at fastslå en persons retlige status, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet, eller

den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at fastslå forældreansvaret, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

Hvis ikke sagen har nogen grænseoverskridende dimension, findes kompetencereglerne i den finske retsplejelov (4/1734).

I henhold til retsplejelovens kapitel 10, artikel 1, kan et krav mod en fysisk person behandles ved distriktsdomstolen i den retskreds, hvor den pågældende person har bopæl eller fast opholdssted. I henhold til kapitel 10, artikel 9, kan et krav om underhold også behandles af distriktsdomstolen i den retskreds, hvor den bidragssøgende eller -modtagende part har bopæl eller fast opholdssted.

Når en sag vedrører en skilsmisse eller endt samliv, kan der opstå krav vedrørende en aftale om underholdspligt, forældremyndighed eller adgangsrettigheder eller andre krav i forbindelse med skilsmissen eller det endte samliv. I sådanne tilfælde er den kompetente ret den ret, der behandler skilsmissen.

Hvis der fremsættes et krav om underhold i forbindelse med en sag om forældremyndighed eller fastslåelse af faderskab, kan sagen vedrørende underholdsbidrag også behandles ved den ret, der behandler sagen om forældremyndighed eller fastslåelse af faderskab.

6 Er det nødvendigt for mig som ansøger at benytte en mellemmand for at bringe sagen for retten (f.eks. en advokat, en central eller lokal myndighed etc.) Hvilke procedurer gælder, hvis dette ikke er tilfældet?

En sagsøger kan anlægge en sag uden at lade sig bistå (advokat). En part i en retssag har dog ofte brug for ekspertbistand, så det tilrådes at lade sig bistå eller antage en advokat.

I grænseoverskridende sager om underholdspligt kan de berørte parter henvende sig til en centralmyndighed.

7 Skal jeg betale et gebyr for at indbringe sagen for retten? Hvis ja, hvor højt må det antages at være? Hvis mine økonomiske midler er utilstrækkelige, kan jeg så få bevilget retshjælp til at dække sagens omkostninger?

Der skal betales et gebyr for at anlægge en retssag. Retten opkræver gebyret, og beløbs størrelse (86-200 EUR) afhænger af, hvilken ret det drejer sig om, og hvor tidskrævende behandlingen af sagen er. ([Distriktsdomstolenes gebyrer](#)).

Bestemmelserne om en sagsøgers ret til retshjælp fremgår af den finske lov om retshjælp og den finske lov om centralmyndigheden i Finland i visse internationale sager vedrørende underholdspligt (1076/2010). En sagsøger, der er bosat i udlandet, kan også modtage retshjælp i sager vedrørende underholdspligt i henhold til en særlig gensidighedsaftale. Finland har indgået sådanne aftaler med visse delstater i USA og provinser i Canada.

Der findes yderligere oplysninger om retshjælp i Finland på: <https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index.html>.

8 Hvilken form for underholdsbidrag er det sandsynligt, at retten vil tilkende? Hvordan beregnes bidragets størrelse? Kan rettens afgørelse ændres, hvis leveomkostningerne eller familieforholdene ændrer sig? Hvis ja, hvordan? (f.eks. ved hjælp af en automatisk indeksregulering)?

Loven om børns underhold (704/1975) indeholder bestemmelser om underholdsbidrag til børn.

Som hovedregel gælder, at underholdsbidrag skal forudbetales i kontanter én gang om måneden, hvis ikke andet er aftalt eller bestemt. Undtagelsesvis kan det bestemmes, at underholdsbidraget skal udbetales som et engangsbeløb eller i form af løsøre eller fast ejendom.

I Finland fastsættes størrelsen af det underholdsbidrag, der skal betales til et barn, ikke efter en tabel. I stedet træffes der afgørelse herom i hvert enkelt tilfælde. Ifølge lovens artikel 1 har et barn ret til tilstrækkeligt underhold. Med tilstrækkeligt underhold menes dækning af børns materielle og psykiske behov på deres forskellige udviklingstrin og af de udgifter, der er forbundet med omsorg og uddannelse efter behov, samt andre tilknyttede udgifter. Ifølge lovens artikel 2 er det forældrenes ansvar efter bedste evne at sørge for barnets underhold. Ved vurderingen af forældrenes evne til at sørge for barnets underhold tages der hensyn til forældrenes alder, arbejdsevne og mulighed for at få et lønnet arbejde, de midler og aktiver, de er i besiddelse af, samt andre aspekter i forbindelse med deres lovbestemte underholdspligt. Ved vurderingen af omfanget af forældrenes underholdspligt skal der desuden tages højde for barnets evner og muligheder for selv at sørge for sit underhold samt faktorer, der gør, at forældrene ikke kan forventes at afholde udgifterne til barnets underhold, eller at disse udgifter er meget små.

Underholdsbidrag stiger automatisk med jævne mellemrum i takt med de stigende leveomkostninger. De nærmere bestemmelser om den automatiske stigning findes i den finske lov om forbindelsen mellem visse typer underholdsbidrag og leveomkostningsindekset (583/2008).

Underholdsbidragets størrelse og betalingsmåden kan ændres ved aftale eller retsafgørelse, hvis der i de forhold, der oprindeligt dannede grundlag for fastsættelsen af underholdsbidraget, er sket så væsentlige ændringer, at en ændring af underholdsbidraget er rimelig både for barnet og den bidragspligtige forælder.

Bestemmelserne om underholdsbidrag til en ægtefælle fremgår af den finske ægteskabslov. Ifølge finsk retspraksis er det dog sjældent, at en ægtefælle pålægges at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle. Som hovedregel gælder, at de tidligere ægtefæller hver især forsørger sig selv efter en skilsmisse.

Underholdsbidrag i kontanter skal enten udbetales på ubestemt tid eller frem til udløbet af en i en aftale, afgørelse eller dom fastsat periode. Hvis der i forbindelse med den bidragspligtiges økonomiske forhold eller andre forhold er noget, der taler derfor, kan den bidragspligtige blive pålagt at betale underholdsbidraget som et engangsbeløb. Det kan endvidere bestemmes, at underholdsbidraget skal udbetales i form af løsøre eller fast ejendom.

Underholdsbidrag stiger automatisk med jævne mellemrum i takt med de stigende leveomkostninger. De nærmere bestemmelser om den automatiske stigning findes i den finske lov om forbindelsen mellem visse typer underholdsbidrag og leveomkostningsindekset (583/2008).

En retsafgørelse eller dom eller en aftale indgået mellem to ægtefæller kan ændres, hvis denne ændring er begrundet i ændrede forhold. En afgørelse, dom eller aftale, der indebærer, at underholdsbidraget skal betales som et engangsbeløb, kan dog ikke ændres, hvis underholdsbidraget allerede er udbetalt. En aftale om underholdsbidrag, der er indgået mellem to ægtefæller, kan ændres, hvis aftalen skønnes at være uholdbar. Ifølge loven bortfalder forpligtelsen til at betale underholdsbidrag med regelmæssige intervaller, hvis den bidragsberettigede gifter sig igen.

9 Hvordan og til hvem udbetales underholdsbidraget?

Underholdsbidrag til et barn udbetales til barnets værge (indsættes på den pågældende persons konto).

Underholdsbidrag til en ægtefælle udbetales til ægtefællen selv (indsættes på den pågældende persons konto).

Som hovedregel gælder, at underholdsbidrag skal forudbetales i kontanter én gang om måneden, hvis ikke andet er aftalt eller bestemt. Undtagelsesvis kan det bestemmes, at underholdsbidraget skal udbetales som et engangsbeløb eller i form af løsøre eller fast ejendom.

10 Hvilke foranstaltninger kan der træffes for at tvinge en bidragspligtig (debitor), som ikke betaler frivilligt, til at betale?

En bidragsberettiget eller under visse omstændigheder det sociale sikringsinstitut i Finland (Kela) (se punkt 12) har ret til at iværksætte foranstaltninger med henblik på inddrivelse af et underholdsbidrag, hvis ikke den bidragspligtige betaler det underholdsbidrag, der er fastsat af en ret eller indeholdt i en aftale.

En bidragsberettiget kan anmode fogeden om at tvangsfuldbyrde en aftale eller afgørelse om underholdspligt i overensstemmelse med den finske lov om tvangsfuldbyrdelse. Kommunens sociale myndigheder kan også rådgive i familieretlige sager.

Hvis en bidragspligtig ægtefælle undlader at betale underholdsbidrag og dermed misligholder en aftale, der er bekræftet af kommunens sociale myndigheder, eller en retsafgørelse eller dom, kan den bidragsberettigede anmode en foged om at tvangsfuldbyrde aftalen eller afgørelsen/dommen i overensstemmelse med den finske lov om tvangsfuldbyrdelse.

11 Beskriv kort eventuelle begrænsninger for tvangsfuldbyrdelsen, navnlig regler om debitorbeskyttelse og om frister og forældelse?

Tvangsfuldbyrdelse og regler om beskyttelse af den bidragspligtige

Når en sag overdrages til en tvangsfuldbyrdende myndighed, får den bidragspligtige først tilsendt en meddelelse om indledning af en procedure og en betalingspåmindelse. Normalt skal den bidragspligtige have mulighed for at betale som svar på en betalingspåmindelse.

Hvis den bidragspligtige undlader at betale som svar på en betalingspåmindelse eller ikke frivilligt kontakter en tvangsfuldbyrdende myndighed med henblik på betaling, indleder den tvangsfuldbyrdende myndighed en undersøgelse af den bidragspligtiges indkomst og aktiver ved gennemgang af registrerede oplysninger.

Foranstaltninger til undersøgelse af en bidragspligtiges indkomst og aktiver og alle efterfølgende undersøgelser er stramt reguleret.

I de fleste tilfælde beslaglægges den bidragspligtiges indkomst og midler på bankkonti. Det er som hovedregel muligt at beslaglægge en tredjedel af den bidragspligtiges løn, pension, arbejdsløshedsunderstøttelse eller barselsydelse. Feriepenge, frynsegoder, provisioner, salærer, honorarer og andre former for indtægter tæller også med som indkomst. Det beløb, der kan beslaglægges, beregnes ud fra nettoindtægten. Sociale ydelser såsom boligstøtte og børnetilskud kan ikke beslaglægges. Der kan som et alternativ til beslaglæggelse af den bidragspligtiges indkomst med regelmæssige intervaller indgås en aftale om en betalingsplan.

I forbindelse med tvangsfuldbyrdsforanstaltninger og betalingsplaner tages der altid højde for den del af den bidragspligtiges aktiver, der er beskyttet ved lov, dvs. det beløb, der skal være tilbage, så den bidragspligtige kan opretholde en fornuftig levestandard. Denne beskyttede andel reguleres i takt med det nationale pensionsindeks. Der findes eksempler på beskyttede andele på: <https://oikeus.fi/ulosotto/en/index/velallisenaulosotossa/palkanulosmittaus.html>. En bidragspligtig kan appellere en afgørelse, men inddrivelsen af de skyldige underholdsbidrag indstilles ikke, medmindre en ret træffer en separat afgørelse herom.

Forældelsesfrister i forbindelse med skyldige underholdsbidrag

I artikel 16, litra c), i lov om børns underhold fastsættes det, at regelmæssigt udbetalte underholdsbidrag og alle påløbne morarenter skal inddrives hos den bidragspligtige inden for en periode på fem år at regne fra starten af det år, der følger efter det år, hvor betalingen forfaldt. Ellers fortabes retten til betaling. Underholdsbidrag, der betales som et engangsbeløb, og alle påløbne morarenter skal derimod inddrives inden for en periode på fem år at regne fra det tidspunkt, hvor bidraget forfaldt til betaling, og senest inden for en periode på fem år efter den dato, hvor bidragsmodtageren blev myndig.

Det sociale sikringsinstitut skal tilsvarende inddrive alle de underholdserstatningsydelse, der udbetaler, hos den bidragspligtige inden for en periode på fem år at regne fra starten af det år, der følger efter det år, hvor det underholdsbidrag, for hvilket erstatningsydelsen er blevet udbetalt som følge af misligholdelse, forfaldt til betaling. Ellers fortabes retten til betaling (lov om underholdserstatningsydelse til børn 580/2008, artikel 22).

12 Findes der en organisation eller en myndighed, som kan være behjælpelig med at inddrive underholdsbidraget?

Hvis en bidragspligtig undlader at betale underholdsbidraget som aftalt, skal den bidragsberettigede anmode en foged om at inddrive det udestående beløb. De tvangsfuldbyrdsmyndigheder kan vejlede i, hvordan en sådan anmodning skal udformes. Kommunens sociale myndigheder kan også rådgive i familieretlige sager (se også punkt 13 og 14). En tvangsfuldbyrdsmyndighed kræver ikke betaling for inddrivelse af skyldige underholdsbidrag. Der findes yderligere oplysninger om proceduren på: <https://oikeus.fi/ulosotto/en/index.html>.

Hvis en bidragsberettiget modtager underholdserstatningsydelse fra det sociale sikringsinstitut i Finland (Kela) som følge af manglende betaling af underholdsbidraget, må den pågældende ikke sagsøge den bidragspligtige med henblik på inddrivelse af underholdsbidraget. Hvis Kela udbetaler en underholdserstatningsydelse til et barn, overtager Kela retten til underholdsbidraget op til det beløb, instituttet har udbetalt i underholdserstatningsydelse (*regresret*) (lov om underholdserstatningsydelse til børn 580/2008, artikel 19). Hvis det aftalte underholdsbidrag er større end den underholdserstatningsydelse, Kela udbetaler, og den bidragspligtige undlader at betale, udbetaler Kela den fulde underholdserstatningsydelse til barnet og inddriver hele det skyldige underholdsbidrag hos den bidragspligtige. Hvis det lykkes Kela at inddrive underholdsbidraget, betaler instituttet forskellen mellem underholdsbidraget og underholdserstatningsydelsen til den forælder, der har forældremyndigheden over barnet, når det skyldige beløb er blevet inddrevet. I grænseoverskridende sager om inddrivelse af underholdsbidrag kan de berørte parter henvende sig til Justitsministeriet i sin egenskab af centralmyndighed.

13 Kan private eller offentlige organisationer helt eller delvist udbetale bidraget forskudvist på debitors vegne?

Hvis en bidragspligtig undlader at betale underholdsbidrag, der er forfaldet til betaling i henhold til en aftale om underhold eller en afgørelse vedrørende et barn, som har bopæl i Finland, er barnet berettiget til at modtage en underholdserstatningsydelse fra det sociale sikringsinstitut i Finland (Kela). Der findes oplysninger om størrelsen af de underholdserstatningsydelse, som Kela udbetaler, på Kelas websted: <http://www.kela.fi/elatustuki> (lov om forbindelsen mellem visse typer underholdsbidrag og leveomkostningsindekset (583/2008)).

Det er også muligt at få udbetalt en underholdserstatningsydelse til et barn, selv om underholdsbidraget i henhold til en aftale om underhold eller en afgørelse er sat til et lavere beløb end det, der på det pågældende tidspunkt udbetales i underholdserstatningsydelse, som følge af den bidragspligtige ægtefælles økonomiske vanskeligheder. I sådanne tilfælde betaler Kela forskellen mellem underholdserstatningsydelsen og underholdsbidraget. Derudover vil barnet modtage det underholdsbidrag, der er fastsat i en aftale eller afgørelse om underhold, fra den bidragspligtige. Hvis den bidragspligtige er ude af stand til at betale underholdsbidraget, kan underholdsbidraget også sættes til 0 EUR. I sådanne tilfælde betaler Kela den fulde underholdserstatningsydelse. I lov om underholdserstatningsydelse til børn (580/2008) opstilles de krav, der skal være opfyldt, for at der kan udbetales underholdserstatningsydelse til et barn. Underholdserstatningsydelsen tildeles på grundlag af en ansøgning indgivet af et barns værge eller juridiske repræsentant eller af den person, der reelt tager sig af barnet. Ansøgningen kan også indgives af et barn, der er fyldt 15 år, hvis barnet har sin egen bopæl. Udbetalingen af en underholdserstatningsydelse til et barn påvirker ikke den bidragspligtiges forpligtelse til at betale det fastsatte underholdsbidrag i sin helhed. Når Kela på grund af den bidragspligtiges manglende betaling af underholdsbidraget beslutter sig for at udbetale en underholdserstatningsydelse, har instituttet ret – og pligt – til at inddrive alle ubetalte underholdsbidragsrater hos den bidragspligtige.

En bidragsberettiget ægtefælle kan kun modtage underholdsbidrag fra den anden ægtefælle.

14 Hvis jeg bor i dette medlemsland, og debitor har bopæl i et andet land:

14.1 Kan jeg så få hjælp fra en myndighed eller privat organisation i det pågældende land?

Justitsministeriet er den finske centralmyndighed i forbindelse med internationale aftaler om inddrivelse af underholdsbidrag (se f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspagt og Haagerkonventionen af 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag). Centralmyndighedens opgaver omfatter modtagelse af ansøgninger om underhold, videresendelse af disse til de kompetente myndigheder og anlæggelse af sager vedrørende ansøgningerne.

Hvis en bidragspligtig bor i et land, der er omfattet af internationale aftaler om inddrivelse af underholdsbidrag, kan sagsøger kontakte justitsministeriet med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag i det pågældende land. Ansøgere opfordres til om nødvendigt at kontakte deres lokale retshjælpskontor eller en privat advokat (f.eks. med henblik på udarbejdelse af ansøgningen). Kommunens sociale myndigheder kan også rådgive i familieretlige sager.

Hvis en bidragsberettiget får udbetalt en underholdserstatningsydelse fra Kela som følge af manglende betaling af et underholdsbidrag, overtager Kela retten til underholdsbidraget op til det beløb, instituttet har udbetalt i underholdserstatningsydelse (*regresret*) (lov om underholdserstatningsydelse til børn 580/2008, artikel 19). Kela vil i sådanne tilfælde inddrive de udestående underholdsbidragsbetalinger på den bidragsberettigedes vegne, som under sådanne omstændigheder ikke må sagsøge den bidragspligtige med henblik på inddrivelse af det skyldige beløb. Hvis det aftalte underholdsbidrag er større end den af Kela udbetalte ydelse, udbetaler Kela den fulde underholdserstatningsydelse til barnet og inddriver hele det skyldige underholdsbidrag hos den bidragspligtige. Hvis det lykkes Kela at inddrive underholdsbidraget, betaler instituttet forskellen mellem underholdsbidraget og underholdserstatningsydelsen til den forælder, der har forældremyndigheden over barnet, når det skyldige beløb er blevet inddrevet.

En bidragsberettiget ægtefælle kan kun modtage underholdsbidrag fra den anden ægtefælle. En bidragsberettiget ægtefælle kan henvende sig til en foged og forsøge at finde ud af, hvorvidt en ægtefælle, som bor i udlandet, har aktiver i Finland, der kan beslaglægges i henhold til loven om tvangsfuldbyrdelse. Den bidragsberettigede ægtefælle kan også anmode justitsministeriet om bistand til at inddrive underholdsbidraget i udlandet.

14.2 Hvis ja, hvordan kan jeg så komme i kontakt med den relevante myndighed eller private organisation?

Justitsministeriets (den centrale myndigheds) kontaktoplysninger:

Adresse: Ministry of Justice
P.O. Box 25
00023 Government, Finland

Telefon: +358 29516001
Fax: +358 9 1606 7524

E-mail: maintenance.ca@om.fi

Justitsministeriets websted kan findes på: <https://oikeusministerio.fi/en/frontpage>

Kontaktoplysninger for det sociale sikringsinstitut i Finland (Kela):

Adresse: Kansaneläkelaitos,

Perintäkeskus

P.O. Box 50

00601 Helsinki, Finland

Telefon: +358 20 634 4940 (enkeltpersoner), +358 20 634 4942 (myndigheder)

Fax +358 20 635 3330

E-mail: maintenance@kela.fi

Kelas websted kan findes på: <https://www.kela.fi/web/en>

Retshjælpskontorenes websteder kan findes på: <https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index/lyhteystiedot.html>.

Kontaktoplysningerne for en given kommunes sociale myndigheder findes i telefonbogen eller kan fås hos den finske nummeroplysning. Ved opkald til dette telefonnummer skal det oplyses, hvilken kommunes sociale myndigheder det drejer sig om. I Finland er der ca. 320 lokale myndigheder (kommuner).

15 Hvis jeg bor i det andet land, og debitor befinder sig i dette land:

15.1 Kan jeg så sende en ansøgning direkte til en sådan myndighed eller privat organisation?

En sagsøger, der opholder sig i et andet land, bør kontakte den kompetente centralmyndighed i det pågældende land, hvorefter denne myndighed vil kontakte det finske justitsministerium (se punkt 13, 14 og 15).

Sagsøger kan også kontakte de finske myndigheder direkte.

15.2 Hvis det er tilfældet, hvordan kan den myndighed eller private organisation kontaktes, og hvilken hjælp kan jeg få?

Se svaret under spørgsmål 15.

Hvis den bidragsberettigede (et barn eller en ægtefælle) og den bidragspligtige ikke er bosat i samme land, kan justitsministeriet bistå begge parter i sagen samt de kompetente myndigheder i udlandet. Sagsøger (det bidragsberettigede barn/den bidragsberettigede ægtefælle) kan anmode ministeriet om at sørge for, at en dom, afgørelse eller bekræftet aftale om underhold fra et andet land tvangsfuldbyrdes i Finland, og at det således inddrevne underholdsbidrag indsættes på den af den bidragsberettigede oplyste konto. Justitsministeriet kan dog ikke udbetale underholdsbidrag på den bidragspligtiges vegne.

De forskellige internationale aftaler, der er indgået, indebærer, at justitsministeriet som centralmyndighed også varetager opgaver som f.eks. hjælp til at finde ud af, hvor en bidragspligtig eller bidragsberettiget opholder sig, indhentning af oplysninger om en bidragspligtigs eller bidragsberettigets indkomst samt bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af et underholdsbidrag.

16 Er medlemsstaten bundet af Haagerprotokollen af 2007?

Ja.

17 Hvis landet ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, hvilken lovgivning finder så anvendelse på kravet på underholdsbidrag i henhold til landets internationale privatret? Hvilke er de relevante internationale privatretlige regler?

18 Hvilke regler gælder for adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager inden for EU i overensstemmelse med kapitel V i forordningen om underholdspligt?

Hvis justitsministeriet eller en af ministeriet bemyndiget person under varetagelsen af ministeriets opgaver som centralmyndighed inden for rammerne af de forskellige internationale aftaler repræsenterer en sagsøger i retten eller ved en anden finsk myndighed, tildeles sagsøger gratis retshjælp, uanset betingelserne for tildeling af retshjælp andetsteds i lovgivningen. Dette gælder sager vedrørende:

fastslåelse af at en afgørelse om underhold truffet i udlandet skal anerkendes eller kan tvangsfuldbyrdes i Finland

fastslåelse af faderskab

krav om, at en forælder skal betale underholdsbidrag til sit barn

ændring af et underholdsbidrag, der er indgået aftale om til et barn, hvis sagsøger er et barn eller barnets repræsentant.

Punkt 2-4 finder imidlertid udelukkende anvendelse, hvis barnet er under 21 år på tidspunktet for sagens anlæggelse.

Hvis justitsministeriet eller en af ministeriet bemyndiget person under varetagelsen af ministeriets opgaver som centralmyndighed inden for rammerne af de forskellige internationale aftaler repræsenterer en sagsøger i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsen af en afgørelse om underhold, skal sagsøger ikke afholde de med tvangsfuldbyrdelsen forbundne omkostninger.

I andre tilfælde kan sagsøger søge om offentlig retshjælp. Retshjælp betyder, at sagsøger kan få (advokat)bistand til at få afgjort en retssag, hvor bistanden helt eller delvist finansieres af det offentlige. Der kan bevilges retshjælp i alle retlige anliggender. Generelt er retshjælpen dog begrænset til sager, der behandles i Finland. Der kan ansøges om retshjælp på alle landets offentlige retshjælpskontorer, uanset hvor ansøgeren bor. Det er mest praktisk at indgive ansøgningen på det nærmeste kontor. Ansøgere skal forelægge en opgørelse over deres indtægter, påberåbte udgifter samt aktiver og passiver. Der skal endvidere forelægges en beskrivelse af den sag, der ansøges om retshjælp til, samt detaljerede oplysninger om en eventuel retshjælpsforsikring, som ansøgeren måtte have tegnet. Der findes yderligere oplysninger på: <https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index.html>.

De tvangsfuldbyrdende myndigheder kræver ikke betaling for tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med underholdsbidrag.

19 Hvilke foranstaltninger har denne medlemsstat truffet for at sikre udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 51 i forordningen om underholdspligt?

Justitsministeriet er udpeget til centralmyndighed i henhold til forordningens artikel 51. Der foreligger endvidere supplerende nationale bestemmelser om myndighedens opgaver i lov om centralmyndigheden i Finland i visse internationale sager vedrørende underholdspligt (1076/2010).

Sidste opdatering: 04/12/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.